

(המשך מעמוד 58)

הגית סיפרה, כי עדייה עומרת להשקיע ששת אלפים דולר, בעיסקת-זהב מסויימת. אני ידעתי שעדייה היה ממשכורת של פקידה, וכל העניין נראה תמוה בעיניי. עדייה וסיפרו להם על אותו אדם מביתי צילצלו הבנות להוריה של מפתחתיקוזה. אני עצמי צילצלתי להוריה יום קודם, והבהרתי להם באיזה מצב נמצאת עדייה. הגית קבעה פגישה עם אמה של עדייה, והבנות ביקשו שאסע איתן לרמת-גן כדי לספר להורים מה קורה איתה.

2000 דולר * עבור מותי

פענו במונית לרמת-גן. כשהג-ענו לרחוב קריניצי, ראינו את עדייה ברחוב בלוויית אחותה. הבנות ביקשו את נהג המונית לעצור. אני נשארתי במונית. שתיהן התנפלו על עדייה מאחור, והחלו מכות אותה. אני יצאתי מהמונית, ואמרתי לאחותה לקרוא לאמה מיד. כעבור כמה דקות הגיעה האם. היא זינקה מתוך רכב צבאי, כשאקרה שלוף בידה, וצעקה "אני יורה, אני יורה". היא התחילה לצעוק "חוטפים את כתי". אנשים התחילו להתאסף ברחוב ואני חזרתי לשבת במונית.

התאהבות * ועיסקת-זהב

שוב לא ראיתי את עדייה יומיים, היא גם לא היתה בעבודה, וכן לא בדירה בריזונגוף. התחלתי לראוג, וצילצלתי למישפחת חברתה. שאלתי אם ירדע להם איפה נמצאת עדייה. החברה ענתה לי שהיא יודעת, אך אינה מעוניינת לומר לי.

למחרת צילצלה אלי עדייה בשעות הבוקר, ואמרה שתגיע בעוד שעה. היא הגיעה עם מיונדה גדולה, ואמרה שהיא עוזבת את הדירה ברחוב דינגוף. היא סיפרה, כי בשבת בערב טיילה ברחוב, שם הכירה אדם שהתאהב בה,

אחותה של הגית באה אליו בטענות שהוא נוסע עם עדייה לחו"ל, וצעקה עליו: "אתה לא תחיה על הנשמה שלי". היא שאלה אותו אם הוא אוהב את עדייה. הבנות, שיש כאן רומנים עם סצינות קינאה. הבנות עלו לביתו, ואני חזרתי לתל-אביב.

בערב נקראתי למישטרת רמת-גן, כדי למסור עדות בקשר לתקיפת הבנות את עדייה ברחוב קריניצי, כאותו יום. הייתי במישטרה, ומסרתי עדות מפורטת, כשאני מסבירה כפרוטרוט את הרקע לאירוע.

כשהגעתי הביתה, אמר לי שכן, כי אמן של האחיות חיפשה אותי בטלפון. צילצלתי אליה, למקום עבודתה ברחוב ברנר בתל-אביב. היא לא נמצאה. כתבתי לה מיכתב ושלחתי אותה למקום-העבודה. מיכתב הסברתי לה את השתלשלות העניינים שהביאה לאותה תלונה במישטרת רמת-גן. כמו

שדברי הרופא חיזקו אותה. היא התחילה לקבל תרופות, ולתת חלב ולאכול יוגורט. הרופא המליץ על שתי אינפוזיות ליום ואמר שאין צורך להעביר אותה לבית-חולים. הוא לא איבחן את חולשתה של ריין. אני חשתי שצריך להעביר אותה לבית-חולים פרטי והידידים אמרו שאנחנו נטפל בה ונבשל לה הרבה יותר טוב מאשר בבית-החולים. כי בית-החולים ההודי הוא מאוד מלוכלך. אני רציתי לקחת אותה לבית-החולים. הם החליטו שלא, וריין נשארה בבית כבודגיה. ואכן, המצב השתפר לעין ערוך.

טיפולי מאור אינטימי, של קבלת תרופות בזמנים מסויימים. המחלה גרמה לה להתייבשות והיה צורך להשקות אותה. היא גם לא היתה מסוגלת לעשות את צרכיה בעצמה.

למות כמו * גאנדי

רקר אחד, אחרי שישינתי שעה, קמתי וראיתי שריין מתחילה לגסוס, שהמצב השתנה. פניה היו חיוורות מאוד, והנשימה היתה קשה עליה. יצא לה ריר מהפה. אמרתי לידידים שצריך להועיק עורה ולקחת את ריין לבית-החולים. אמרתי להם שריין גוססת.

כבודגיה לא קל להשיג מכונית, ואין מוניות. תורה לאל שהאחראי על המינור היפאני בא עם אוטו, ואו הסתבר שהאוטו לא מתאים. היא היתה כלי-כך חלשה, שהאוטו היה הורג אותה. כל אותו זמן היתה ריין בהכרה והבינה מה קורה איתה. היפאני הידידי נסעו בגאנדי. בהודו לא קל להשיג אמבולנס. לקח להם שעות על שעות, וריין גוססה, וכל מה שנותר לי לעשות, זה לעמוד על ידה ולנקות לה את הריר שנוזל לה מהפה. חמש דקות לפני שהגיע האמבולנס היא נפטרה.

היא שכבה שלווה במיטה ומתה מוות שלו, וללא סבל. ראיתי אותה באותו רגע עטופה בהילה של זהב וסגול של קדושה. כמה ימים קודם לכן היא אמרה לי שהיא רוצה כבר לעבור לעולם הבא ושקשה לה. היא הרגישה שזה הסוף. כל הזמן היתה אומרת: כלי-כך חלשה, כלי-כל חולשה.

ריין ידעה שמוות זה רק פרידה מן הגוף. כוהר הקרש כתוב שצדיקים גמורים מבקשים את המוות וכך זה היה עם ריין. אני עצוב על מותה, אבל אני מבין שזו בעצם המנוחה שלה. היא לא יכלה להמשיך הלאה. המשך הדרך היה מבחינתה יסורים, ולחזור ארצה לא איפשרו לה.

אודוה חדר אפל וקר

הזמין אותה לטיול בחוף-לארץ. היא סיפרה כי האיש עוסק בסחר זהב, וכי היא מתכוננת לשמש כסוכנת-זהב. עדייה נראתה מוחזק, היו לה בחילות, ידיה רעוד, ואישוני עיניה היו מורחבים. היא נראתה לי מסוממת לגמרי. אמרתי לה שהסיפור על סחר הזהב נראה לי מוזר, ושלפי רעתי, זה יכול להיות רק סוחר-סמים. שישתמש בה ככלרדיית-סמים. שאלתי לשמו, אך היא סירבה להשיב. כל העניין נראה בעיני תמוה. היא ארזה את חפציה, כשהיא מביטיחה לי להביא לי מתנות רבות מחו"ל.

למחרת בבוקר קיבלתי טלפון מאחותה של הגית. היא ספרה לי כי נודע לה מחית שיעדייה חיה עם אותו נרקומן, שהיא מיוודת איתו במשך שלוש וחצי שנים. היא אמרה שהיא חייבת לשוחח איתי על אותו נושא, ושצריך לעזור לעדייה, כדי שתעזוב אותו לפני שיהרוס אותה.

שתי האחיות הגיעו אלי הביתה כעבור שעתיים. כאתה שיחה סיפרה לי הגית, כי עדייה והיא היו אצל אותו עברייני כמה פעמים בשבוע שעבר והיחיו אצלו קוקאין. היא הוסיפה ואמרה, כי עדייה לא מסתפקת בקוקאין, ולוקחת גם "קוק פרטי" שהוא שם גנרף להרואין.

אודוה ובעלה בוס

אהבה אחרי הגירושין

אנשים שלהם כנראה סיכלתי איוז תוכנית פלילית, שאמורה היתה לשאר רוחם.

הם תפסו את עדייה כקורבן והבינו כי נזכותי בשטח מפריעה להם.

מסרתי עדות במישטרה, וסיפרתי את כל מה שסיפרתי כאן. הם שאלו אותי שמות של גברים שעדייה הכירו באמצעותי.

סיפרתי להם כי עדייה הכירו באמצעותי אנשים רבים, וכיניהם גם גברים, וכי אין אני יודעת איזו מערכת-יחסים פיתחה עימם. הוספתי ואמרתי כי לא ידעתי שעדייה עוסקת בזנות, וכי אני שומעת זאת בפעם הראשונה.

אנשי המדור הביאו אותי לבית המעצר באברכיביר. למחרת שנו נלקחתי לחקירה. הסברתי להם כי מסרתי להם עדות מפורטת אתמול, וכי אין לי להוסיף רבר.

הם לא הירפו ממני, והמשיכו להקריא לי שמות גברים שעדיין מסרה למישטרה. שמעתי שם שמות של גברים נשואים, שחלק מהם איננו מכירים. היו כמה שהכרתי, ואני יודעת שהם אנשים נשואים, וגם מוכרת כארץ. הבנתי שהמישטרה הפחידו אותם כהוגן, והם אמרו כל מי שהמישטרה ביקשה מהם, מחשש מפני פירסום והרס חיי-המישפחה שלהם.

לא התייחסתי לאף שאלה שנשאלו על-ידי החוקר, ואמרתי כי אין לי מזל לענות יותר. הוספתי ואמרתי, כי נרקמה גנדי מומה שפלה, וכי לא ידעתי שעדייה מאירציק היא וזנו מיקצועית.

הם אמרו לי במישטרה, כי עדיין גבתה סכום של 100 עד 150 דולר עבור שרותיה המיניים.

כאשר הובאתי למחרת לבית המישפט לפני השופט ורדינה סימון הקריא איש המישטרה יעקב טל את האשמות המישטרה. עורך-הדין של שאל את איש המישטרה, אם יש משהו מאותם גברים שאמר כי ביקר איפועני בדירה בריזונגוף. איש המישטרה ענו בשלילה. קידר שאל אם יש משהו שיוכל להעיד שקיבלתי מעדייה כסף גם שאלה זו נענתה בשלילה.

לבסוף הוחלט לעצרוני 14 ימיני נוספים, ואני יושבת כאן חושבת מו יכול להביא בחורה צעירה ושאתנני כמו עדייה מאירציק למצב כזה האג סמים יכולים להביא אדם כרדעו להחלטה של תמות נפשי ענ פלישתים?

עדייה מאירציק לא סובלת את ההורים